

STATUUT VAN DE OBLATEN

De Cisterciënzerorde van de Strikte Observantie kent de oblatuur die een gave is van zichzelf aan God en aan het klooster. Zij wordt beleefd in de schoot van een communiteit. Men deelt er het leven van gebed en arbeid. Elk klooster kan oblaten aannemen die de cisterciënzerobservantie volgen, rekening houdend met de voorwaarden die de abt gesteld heeft na raadpleging van zijn raad. De oblaat is lid van de communiteit waarin hij werd aangenomen, zonder echter canoniek lid te zijn van de Orde.

Al wat in dit *Statuut* gezegd wordt, heeft betrekking op zowel mannelijke als vrouwelijke oblaten, tenzij de context duidelijk maakt dat het anders wordt bedoeld (cf. can. 606).

1

De oblatuur draagt het karakter van een belofte van wederzijdse trouw, zowel van de kant van de oblaat als van die van de communiteit. Ze houdt in zich geen enkele gelofte in. Niettemin leidt de oblaat een monastiek leven volgens de geest van de geloften van gehoorzaamheid, monastiek levensgedrag en stabiliteit. Dit wederzijds engagement kan door beide partijen herroepen worden, doch enkel om ernstige redenen.

2

De oblaat behoudt het volledige eigendomsrecht op zijn goederen maar hij wordt uitgenodigd zich zoveel mogelijk van het beheer ervan te ontdoen. Waar dit onmogelijk is, beheert hij deze goederen in akkoord met de abt die waakt over de belangen van de oblaat en handelt op een wijze die geenszins schadelijk is voor de communitieit. Alle wettelijke voorzieningen zullen getroffen worden om de nodige garanties te verzekeren. Waar nodig, wordt een deskundige in sociaal Recht geraadpleegd.

3

a.

De abt vergewist zich ervan dat de kandidaat-oblaat geen burgerlijke of familiale verplichtingen heeft die onverenigbaar zijn met zijn intrede in de gemeenschap.

b.

Na een initiële proeftijd waarvan de duur door de abt wordt bepaald, kan de abt, na raadpleging van zijn raad, de aspirant-oblaat aannemen voor een nieuwe proeftijd voor de duur van twee jaar. Hij geeft hem daarbij het habijt van de broeders.

c.

Aan het eind van deze twee jaar vraagt de abt toestemming van het conventueel kapittel om de oblaat voor een nieuwe proeftijd van drie jaar te aanvaarden.

d.

Bij het beëindigen van deze periode van drie jaar kan de abt, met toestemming van het

conventueel kapittel, de oblaat toelaten tot een definitief engagement.

4

Gedurende deze proefperiodes waakt de abt erover dat de kandidaat-oblaat vorming in spiritualiteit en liturgie ontvangt, en zich met de monastieke cisterciënzertraditie vertrouwd maakt. Voor deze vorming zal men rekening houden met de leeftijd en persoonlijke bekwaamheid van de kandidaat.

5

Elke communiteit bepaalt welk ceremonieel gevolgd wordt bij het aanvaarden en bij het definitieve engagement van de oblaten. Het wordt aanbevolen zich hiervoor te laten inspireren door het ritueel van de aanvaarding van novicen en de toelating tot de professie, waarbij een aangepaste belofteformule gebruikt wordt. Het habijt van de oblaat is gelijk aan dat van de broeders, uitgezonderd de kovel.

6

Na de definitieve verbintenis kan de oblaat niet meer weggestuurd worden om reden van ouderdom of gezondheid. Enkel ernstige motieven kan de abt, met toestemming van zijn raad, doen besluiten de oblaat te vragen het klooster te verlaten. Bij dit alles zal men met billijkheid en evangelische liefde te werk gaan. Een oblaat die meent dat hij onrechtvaardig is weggestuurd, kan beroep aantekenen bij Vader Generaal om zijn zaak te laten onderzoeken.

Bijzondere gevallen

7

Om een religieus van een ander instituut of een priester tot de oblatuur toe te laten, wordt voor de eerste de toestemming van zijn oversten en voor de tweede die van de bisschop gevraagd.

8

Het kan gebeuren dat, naast hen die in het klooster intreden om oblaat te worden, een novice of tijdelijk geprofeste zich aan het einde van zijn geloften naar de oblatuur oriënteert. Deze beslissing kan uitgaan van de broeder zelf of kan hem door de abt worden voorgesteld. Daarbij is toestemming van het conventueel kapittel vereist (cf. nr. 3 c en d).

9

Indien anderzijds een oblaat verlangt zich te engageren door monastieke geloften, vraagt de abt toestemming van het conventueel kapittel. Met advies van zijn raad beslist hij over de etappes die gevolgd zullen worden en, wanneer nodig, vraagt hij een indult aan de Heilige Stoel.